

ranna pole alla, siis saime pea Olai-kerriko läwwe een. Se om ka wanna ferrik nink suremb ligist lina ferrikuist. 1819 sai tõine pilse tullest ärra-pallotetus, et muud pärra es jä kui palja müri nink torni tomp. Ent taad tetti pärrast jälle sure kulloga wastsest ülles. Torni petas — ehk ta kül ennamb ni kõrge ei olle kui wannast — üttes neist kõrgembist tornest Eüropa maal, nink laiwamehhe näggewa tedda jubba üllikawwedast merre päält. Sepärrast rōemustawa ka lina koddaniko temmast nink ütsewa: ta om lina au ja illo.

Kül ollet wast nüüd jubba näggemiseft nink käämisesft wädsinu, siiski lakkem weel ranna wärra, jast läbbi merre weerde. Ei sa kül siin ni paljo laiwo ei näe kui Tüna jdel Riija al. Ent ne lauba-laiwa, mes sa siin näet, ne towa kallid asju, mes sa omman majjapiddamisen wäga tarwitat, ni kui sola nink heringit. Nink sure sōa-laiwa kerme mats-rosidoga, ne näütawa sulle, kuis rigi üllemba merre pääl ka nida wallitsewa kui ma pääl. — Raet sa nüüd rannast merre päle, siis sa näet hääl kael ütte sure sare mõisa sinnitsewat. Se om Narri saar. Säääl iste pärrametsel sōaajjal Inglase nink Pranzuse laiwa, sōawäggi. Na mehhe raggiwa mõnd hääd puud mahha pestamises nink rōiwa kuuwatamises pōhja külma wasta, mes neile harjo-mata olli. Saar om kronsō pärralt nink koddaniko omma muist Rootslase muist Marahwas. Na ellawa rahholikult tõine tõise kõrwal nink toitwa henda kallapüüdmissesft nink neide laiwo juhhatamisesft, mes Tallina saddama pole purjutawa. Enne na piddiwa Tallina ferrikude kääma. Ent nüüd pärra-metsel suwweel sai neide omma ferrik walmis nink kulutetas nüüd Jummalasōnna neide omma sare pääl.

Egga sul wist aiga ei olle Narri sarehe üle merre minna tedda kaema, sepärrast tulle weel minnoga ütte werstakese maad mõnda kaema, mes sa

koddun ei wõi nätta. Väme siis ranna kaut tül maad eddest nink siis kåname hääd kät siise. Sa küsit: Mes illos suur majja ta kül olles? Se om Keisri omma majja, kun temma ellap, kui wast ütse, kōrd aastal ommatsidoga Tallinase tullep omma sure ammeti tööst nink waiwast puhkama. Sest nemma armastawa Tallinat nink paggewa mõnnikōrd sure tolmo eest, mes Petterburin suwweel ajal om. Suur Keiser Peter I., kellest Laiuōse kōster Nilānder ütse illosat ramatoseft om kirjotanu, ehhit sedda Lōssi-majja omma prowwa rōemokottuses. Kül om majja illos, ent illosamb wel om se hoijo-mōts, illosa wanna wuijega nink teijega, mes omma ni puhta kui ütse kambre pōrmand. Siin wõit ka nätta, kuis wuijele tullulik om, kui kuiwe oōse lastas nink ärrakassitas. Sedda Keisri puhkamise nink rōemo-kottust kutsutas Katarinentalis. Siia tullep ka suwweel nink ellap ümberjōri illosin maijun paljo rikkid salso, wärsket merre lubwti hōngama nink merren zulema. Neile tullep jälle paljo wōderid linast nink neil hendal om ka linan paljo asjo ajjada, kiksuggust krami oōta nink muud. Sepärrast lät lina nink Katarinentali waijel eggal päiwal Tilišankō sinna nink tenna. Se om suur tõld, mes neljast hobbeseft wetas nink sätetu tunnil lina sawwi wärrajast woi Katarinentali zullemissē majjast ärralät. Wōip siis innemine linan omme asju ajjada seni kui 2 minutit enne kella kätte nink ommete, kui torni kel kats lööp, Katarinentali ärrasōita. Ent kui mees woi ka ütse poolt minutit siis weel peas wibima, siis hädda kāen, — jubba tõld lät ärra nink ei kule temma tännimist ennamb, enge mees peap omma kats tundi ootma, enne kui tõld jälle säält ärralät, ehk peap ka trahwis omma ajjawitmise eest päiwa pallawan läbbi liwa nink tolmo jalgsi kōndima. Sārane sādmine om ta polest wäga hä, et innemise opwa ussinaste kiit minuti päle toimetama nink aiga kallis piddama; —